

Pätnästa nedelä v období cez rok B

Mk 6, 7 - 13

11. júla 2021

Milé sestry a bratia v Kristovi

Leto, obdobie dovoleník predstavuje určitý predel, polčas roka. Máme viac času oddýchnuť si, pozrieť sa na svoj život z inej perspektívy, popremýšľať o tom, čo môžeme zmeniť, zlepšiť vo svojom živote, aj v tom duchovnom. O to skôr, že v našich kresťanských spoločnostiach v poslednej dobe cítiť určitú únavu a rezignáciu, zapríčinenú tým, že kresťanstvo nie je už takou masovou záležitosťou, ako kedysi.

Ježiš dnes dáva apoštolom rady na cestu ohlasovania evanjelia. V duchu by sme očakávali nejaké taktické pokyny. Ježiš ale odporúča ísť s prázdnyimi rukami. Nekladie dôraz na techniku a taktiku ohlasovania, apoštoli nemajú hľadať vopred vypočítaný úspech. Evanjelium, Ježišova radostná zvesť o Bohu a o živote sa má presadiť vlastnou silou, lepšie povedané: cez životy svojich hlásateľov. Kresťanstvo síce vždy používalo aj rozličné médiá, tí mladší aj dnes radi siahajú po rôznych novinkách. Cirkev samotná už na svojom začiatku použila dôležité médium, prostriedok - knihu. Apoštol Pavol zase pre šírenie evanjelia objavil význam listov, ktoré písal jednotlivým cirkevným spoločnostiam. Ale najdôležitejším médium, ktoré každý ohlasovateľ evanjelia vlastní, je on sám – jeho vlastný život. Svojim životom totiž vstupujeme do kontaktu s tými, s ktorými chceme Krista a kresťanstvo zdieľať a ten kontakt má byť priamy.

Pretože evanjelium sa naozaj nedá obsiahnuť nejakou technikou, vonkajšími prostriedkami. Ono sa ani nedá naučiť v škole – ako fyzika, či pravopis. Evanjelium, Kristova zvesť je – obrazne povedané – skôr vzduch ktorý dýchame, ktorý nás spája s druhými ľuďmi, s Bohom a so svetom. Ježišovo poslanstvo nás zjednocuje s druhými ľuďmi. Preto on sám hovorí: „keď vojdete do niektorého domu, ostaňte tam, kým z toho miesta neodídete“. Nemajú nás odradiť ani problémy; naše spojenie s druhými máme brať vážne, napriek ľudským chybám, či nedokonalostiam.

Ježiš aj nás posiela ohlasovať jeho poslanstvo. Jeho poslanstvo aj dnes potrebuje nadšenie konkrétnych ľudí, ktorí pokračujú v jeho diele.

Krstné kňazstvo, ktoré sme prijali pri krste nás všetkých vyzýva hlásať Ježišovo poslanstvo, evanjelium, aj keď na to nie sme školení. Podobne ako prorok Amos, ktorý seba pokladal len za pestovateľa fíg a chovateľa dobytky. Že kresťanstvo môže byť naozaj radostnou zvesťou, o tom svedčí dnešné čítanie z listu Efezanom, kde Pavol ďakoval Bohu, že nás cez Ježiša Krista spravil božími synmi a dcérami – na chválu jeho milosti. Pavol sa natoľko stotožnil s kresťanstvom a Kristom, že jeho učenie ďalej rozvíjal, snažil sa ho nanovo premyslieť.

Ak dnes kresťanstvo navonok stratilo niečo zo svojej príťažlivosti, je to aj otázka na každého z nás – či forma kresťanstva, ktorú presadzujeme, je schopná osloviť aj srdce nezaujatého poslucháča? Či sme nezredukovali kresťanstvo, Ježiša Krista len na systém príkazov a zákazov?

Využime preto aj my nadchádzajúci čas dovoleníek, polčas roka na obnovenie nielen našich fyzických síl, ale aj tých duchovných, ktoré nám ponúka kresťanstvo a Ježišovo poslanstvo.

Viliam Arbet